

בשורות שיחות וסיפורים מדבבות

מהה"צ ר' אברהם ז"ל ממיקאלאוב חתן הה"צ כפרימישליאן):

במדרש (בראשית פרשה ב') והארץ היתה תוהו ובוהו אלו מעשיהן של רשעים ויאמר אלקים ויהי אור אלו מעשיהן של צדיקים אבל אינו יודע באיזה מהם חפץ, אם במעשה אלו ואם במעשה אלו כיון דכתיב וירא אלקים את האור כי טוב הוי במעשיהן של צדיקים חפץ ואינו חפץ במעשיהן של רשעים ע"כ. והקשה הה"צ ז"ל א) מה זה הלשון מעשיהן של צדיקים מעשיהן של רשעים הי"ל לומר צדיקים רשעים. ומה הלשון מעשה. (ב) מה זה שאלה איני יודע באיזה מהם חפץ וכי יש לחשוב ח"ו שהקב"ה יחפץ יותר במעשה הרשעים. ותירץ הוא ז"ל דהענין בזה הוא כך דהנה יש שני מיני צדיקים יש צדיקים שבפנימיותם תוקד אש התלהבות באהבה ויראה להשי"ת ומוסרים נפשם וגופם להשי"ת בכל עת ורגע אבל עושים מעשיהם בהצנע. והם מלובשים כמעט בפריצות בפיאות קטנות ובמלבושים קצרים וכדומה וזה נקרא מעשה רשעים, ויש צדיקים שתוכם כבדם ומדריכים גם לאחרים על הלבוש ושלא לזוז מהשו"ע וממנהגי ישראל אף כ"ש וזה נקרא מעשה צדיקים, וזה מאמר המדרש והארץ היתה תוהו ובוהו אלו מעשיהן של רשעים היינו הצדיקים הגדולים שבקרב קדושים אבל אין מעשיהן מלבר כצדיקים וירא אלקים את האור כי טוב אלו מעשיהן של צדיקים הם הצדיקים הקדושים שתוכם כבדם וגם ענינם ומעשיהם ולבושיהם כצדיקים אבל איני יודע באיזה מהם חפץ היינו מאחר ששני מיני הצדיקים הם צדיקי אמת והם עובדים תמיד להשי"ת ודבוקים בו במסירת נפשם א"כ אולי חפץ השי"ת באותן הצדיקים שהם מסתירים ומצפינים מעשיהם והם מתנהגים בנגלה כמעשה הרשעים כנ"ל כמ"ש והצנע לכת עם וגו' וע"ז מסיים המדרש כיון דכתיב וירא אלהים את האור כי טוב הוי במעשיהן של צדיקים חפץ פי' שהשי"ת בוחר יותר באותן צדיקים

בשורות שיחות וסיפורים טובות

צדיקים שכל מעשיהם בנגלה וגם מתנהגים בכל מעשיהם כצדיקים
למען גם אחרים ילמדו מהם ודפח"ח :

מהה"צ ר' ארי' לייבוש ז"ל מטאמישוב.

בפסוק (בראשית י"ח) אל נא תעבור מעל עבדך. אמר בזה הה"צ
ז"ל דהנה אאע"ה ראה ברוח קדשו שיגיע עת ותתמעט
התורה מישראל לזה ביקש מהשי"ת ואמר אל נא פי' התפלה
תעבור מעל עבדך שעכ"פ התפלה יתקיים ותשאר לעולם ודפח"ח :
לענין מה שהחסידים דרכם להרבות בסיפורי צדיקים גם בעת
הלמוד אמר הוא ז"ל שזה מעשה בע"ד והבע"ד אומר רעדט בעדי?
פיו מיר אבי לערינא גיט עכ"ל : אמר בחור העוסק בחסידות הרבה דומה
למי שאוכל צימס בתחלת סעודתו עכ"ל :

מהה"צ ר' ברוך ז"ל מגארליץ.

בפסוק (שמות כ') אנכי ד' אלהיך אשר הוצאתיך וכו' הקשה הה"צ
ז"ל הלא ד' הוא רחמים ואלקים הוא דין ומדוע זכרם ביחד
גם קשה קושית הוזה"ק למה נקט אשר הוצאתיך כו' ולא אמר
אשר בראתיך שהוא יותר אות ופלא. ותירץ הוא ז"ל כך דהנה
החוקרים האריכו בספריהם לברר שת"ו שתי רשויות יש והא' עושה
דין והב' רחמים, וזה מאמר ד' לישראל בפתח דבריו אנכי ד' אלקיך
תדעו שרק אנכי לבדי בעולם ומהלעדי אין אלקים ואני הוא בעצמי
עושה דין גם רחמים. והראי' ע"ז אשר הוצאתיך מארץ מצרים
פי' הלא ראיתם מה שעשיתי למצרים שהכיתי אותם במכות נפלאות
וטבעתם בים וגם הוצאתי אתכם מתחת סבלותם הרי דין למצרים
ורחמים לכם ושניהם עשיתי אני לבדי ואני ראשון ואני אחרון.
ודפח"ח :

אמר שצריך בר"ה להשכים קודם אור היום ולא לישן ביום
מאומה דהנה איתא שישראל גדונין ביום והעכו"ם גדונין
בלילה וזכין לאדם שלא בפניו ואין חבין לו אלא בפניו ולכן צריך
בעת הדין שלא לישן :

מ"א